

ſielle Spørgſmaal. Ja, det er netop dette Henſyn, der gjør, at vi have meent at der burde tages et Forbehold i den foreſlaede Retning, før at man ikke, naar man her lod det Paſſerede gaae hen uden at gjøre nogen Bemærkning, paa det andet Sted ſkulde i Fremtiden komme til at antage, at det Skete var Noget, ſom Folkethinget anſaae for at være i ſin Orden; naar man ikke anſeer det for at være i ſin Orden, maa man, mener jeg, ogſaa ſige det. Naar de ærede Herrer ſige, at ſaa fremt vi atter give Lovforſlaget det Indhold, vi tidligere have givet det, ſaa er dette nok, ſaa ſiger jeg: Dette er ſlet ikke noget Forbehold, thi ſaa veed hverken dette Thing eller det andet Thing eller Regjeringen, af hvilken Grund vi have foretaget Forandringen. Man er da berettiget til at ſige, at vi foretrak den Form, hvori Lovforſlaget var indbragt, at vi foretrak den Form, at der ſkulde gives een Lov for Reglerne om Indkomſtſkat og en anden for Udſkrivning af Skatten, og at det var, fordi vi ikke vilde have begge Ting ſamlende i een Lov, men vilde have to Love, at vi vendte tilbage til den gamle Form. De Henſyn, Fleertallet nu har udviklet, komme da ſlet ikke frem, og Ingen veed da af, at ſlige Henſyn ere blevne gjorte gjældende. Men jeg mener, at det er nødvendigt for Folkethinget, at det bliver klart, at det væſentligt ogſaa er af det nævnte Henſyn, at man har gjort Indvending imod den Forandring, der er foregaaet. Det forekom mig ogſaa, at den ærede Ordfører for Mindretallet i Grunden kom til at give Fleertallet Ret. Han vilde forklare, hvorledes han opfattede dette Spørgſmaal om Skattelove og finantiſielle Love, og da — har jeg hørt feil, ſaa vil jo det ærede Medlem rette mig, jeg fremsætter det kun ſaaledes, ſom det forekom mig, at han yttrede ſig — indrømmede han, at, derſom der endnu forelaa to Love, een for Reglerne om Indkomſtſkat og en anden, der beſtemte Procenten, ſaa kunde der ikke være Tvivl om, at den ſidſte Lov om Procenten ſkulde forelægges førſt i Folkethinget. Men naar han indrømmer dette, ſaa mener jeg, at han har indrømmet, hvad Fleertallet ſtøtter ſig til, thi, om det ſkeer een eller flere Gange, forekommer mig ikke at gjøre nogen Forſkjel

med Henſyn til, hvad der kan gjøres overfor en Grundlovsbeſtemmelse, og hvad der ikke kan gjøres. Kan det gjøres een Gang, maa det med ſamme Ret kunne gjøres flere Gange. Der kom en Yttring fra det ærede Medlem, ſom foreſten ikke har videre Indflydelse paa Spørgſmaalet ſelv, men ſom jeg dog maa rette. Han ſagde, at den Procent, der her er beſtemt af Landſtinget, var den ſamme, ſom Folkethingets Udvalg var enig med Regjeringen om; men dette er ikke rigtigt. Regjeringen har ikke været enig med Henſyn til denne Procent, den forhenværende Finantsminiſter, ſom forhandlede med os, ſagde, at 2½ Procent var for lidt, det kunde han ikke nøies med, han var alſaa ikke enig med os om Procentens Størrelſe. Nu var der en Yttring af det ærede Medlem, ſom jeg beſtemt maa modſige. Det ærede Medlem meente, at Forbeholdet kunde betragtes ſom en tillafſtet Handſke til Landſtinget. Udvalgets Fleertal har — og det ville de Herrer kunne overbevise ſig om ved paany at gjennemleſe, hvad vi have ſkrevet — ikke med en Stavelſe forſøgt paa nogen Maade at krittifere eller dømme om, hvad Landſtinget har gjort. Udvalgets Fleertal har ſtillet ſig paa Folkethingets Standpunkt; det har ſagt: vi ſendte en ſaadan Lov bort, der kommer en ſaadan Lov tilbage, dette kan Folkethinget efter ſin Betragtning ikke finde rigtigt. Vi have ubetinget holdt os paa Folkethingets Gebeet uden paa nogenſomhelſt Maade at ville dømme videre om, hvad det andet Thing har gjort. Det er ogſaa efter min Dpfattelse fuldſtændig urigtigt, naar det ene Thing paa en ſaadan Maade vilde fælde Dom over det andet Thing; det er viſt ikke uden Exempel, men jeg ſiger: efter min Dpfattelse er det ikke rigtigt. Jeg troer, at ethvert Thing er fuldt berettiget paa ſit eget Omraade, hvert Thing har ikke alene en Ret, men en Forpligtelſe til at hævde ſin Ret overfor de andre Dele af Lovgivningsmagten, hvor det troer, at denne ikke er ſteet ſyldeſt, og det er ikke Andet, der er gjort, hverken i Forſlaget eller i Begrundelſen af Forſlaget. Jeg ſkal ſaaledes anbefale det ærede Thing at ſtemme for Forbeholdet, fordi jeg troer, at dermed vil Sagen i det Hele være beſt tjent;